

BAVAY, Charles V. de (Brussel 9 december 1801 – Brussel 28 november 1875).

Kantte zich heftig tegen enige vernederlandsing in het gerecht. Als procureur eiste De Bavay in de zaak-Coucke en Goethals (1860), op gronden die sterk betwist werden, de doodstraf. Deze zaak verwekte grote opschudding in Vlaanderen en zette, met de zaak-Jacob Karsman (1863), de eis tot vernederlandsing van het gerecht kracht bij. Dat probleem was acuut sedert in 1863 in de zaak-Karsman aan advocaten het verbod was opgelegd in het Nederlands te pleiten. In die atmosfeer sprak De Bavay in 1864 een rede uit over *La question flamande dans ses rapports avec les affaires judiciaires*. Hij bepleitte de vrijheid van taalgebruik (dus de feitelijke verfransing) in rechtszaken met het argument dat de toestand sedert 1830 bevredigend was en geen aanleiding gaf tot gerechtvaardigde grieven. Dit requi-

sitoir tegen het gebruik van het Nederlands in rechtszaken lokte in het Vlaamse land een zeer scherpe reactie uit. Ook vele Franssprekenden stonden kritisch tegenover het optreden van De Bavay.

LITERATUUR: R. Janssens, *Le procureur-général de Bavay*, 1923; – R. Warlomont, 'Bavay, Charles de', in *BN*, XXXIV, 1968; – H. van Goethem, *De taaltoestanden in het Vlaams-Belgisch gerecht 1795-1935* (Verhandelingen van de KAWLSKB, klasse der letteren, jg. 52, nr. 134, 1990).

MARCEL DENECKERE* EN HERMAN VAN GOETHEM